

Západočeská univerzita v Plzni

Ústav umění a designu

Bakalářská práce

2013

Johana Gajárková

Západočeská univerzita v Plzni

Ústav umění a designu

Bakalářská práce

WOOFEREM NA FARMÁCH V IRSKU

ANEB LÉTO V ZEMI DEŠTĚ

Johana Gajárková

Plzeň 2013

Západočeská univerzita v Plzni

Ústav umění a designu

Oddělení výtvarného umění

Studijní program Výtvarná umění

Studijní obor Multimediální design

Specializace Multimédia

Bakalářská práce

WFOFEREM NA FARMÁCH V IRSKU

ANEB LÉTO V ZEMI DEŠTĚ

Johana Gajárková

Vedoucí práce: MgA. Jan Morávek

Oddělení výtvarného umění

Ústav umění a designu Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2013

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2013

.....

podpis autora

OBSAH

1	MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE.....	1
2	TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY... ..	4
3	CÍL PRÁCE.....	5
4	PROCES PŘÍPRAVY.....	6
5	PROCES TVORBY.....	7
6	TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA.....	10
7	POPIS DÍLA.....	11
8	PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR.....	18
9	SILNÉ STRÁNKY.....	19
10	SLABÉ STRÁNKY.....	20
11	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	21
12	RESUMÉ.....	22
13	SEZNAM PŘÍLOH.....	23

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

V ateliéru Multimediálního designu jsme se věnovali především televizní grafice (filmové titulky), web designu (bannery), tvorbě videí (videoklipy, hrané filmy) a okrajově i fotografiím.

Od začátku mého studia na UUD, ale již v dobách před samotným studiem, mě srdce táhlo především k fotografii a následně i filmu.

Moje zájmy se samozřejmě promítaly a promítají do mé tvorby i dnes. Hodně cestuji a to především „mimo civilizaci“, do hor nebo kamkoli mimo velké množství lidí. Přirozeně z toho vyplynula moje touha dokumentovat to, co poznávám, a to jak krajinu, tak také její lidské i zvířecí obyvatele.

Ať už fotoaparát nebo kamera mně pomáhají vidět věci z jiného úhlu a baví mě hledat to, čeho by si člověk na první pohled ani nevšiml. Ukazovat duši i zdánlivě mrtvých věcí, projít povrchem hlouběji a upozorňovat na více úrovní pod ním. Baví mě fotit a natáčet lidi a jejich přirozené reakce, ze kterých se můžu učit já i oni. Baví mě hledat detaily, které prozradí i to, co se lidé snaží skrýt.

Moje tvorba je dále ovlivňována jedním, pro mě velice důležitým aspektem, hudbou. Před univerzitou jsem studovala šest let hudební konzervatoř a dostala jsem se velmi hluboko do společnosti muzikantů, kde jsem poznala spoustu zajímavých osobností, které velice ovlivnili a nadále ovlivňují mé vlastní vnímání světa. Studium jsem ukončila prací na téma *Význam hudby v životě Řeků a Římanů z pohledů antických filozofů*, chtěla jsem zjistit, jaký je vlastně význam samotné hudby. Došla jsem k názoru, který už v antice asi obecně převládal, jen společnost jako kdyby na to v průběhu staletí zase zapomněla a to tedy k tomu, že umění jako takové není úplné a dokonalé, pokud nespolupracuje více

složek umění najednou. V romantismu to krásně vystihli slovem Gesamtkunstwerk:

„(integrální či souhrnné umění) je označení díla, v němž je spojeno současně více druhů umění, např. hudba, poezie, tanec/pantomima, architektura a malba. Přitom sestava není libovolná ani názorná a jednotlivé složky se musejí doplňovat. Gesamtkunstwerk má „tendenci ke stírání hranic mezi estetickým útvarem a realitou“ (Odo Marquard).“¹

Dále s tím souvisí i tzv. synestezie:

„(z řeckého syn- = spojení a aesthesis = cítění, vjem), což je sdružení vjemů dvou nebo více tělesných smyslů. Současné působení více smyslových dojmů, souznění smyslů (např. barevné slyšení, zvukové vidění)“²³

Zrealizovat něco takového se pokusil i ruský klavírista a skladatel Alexandr Nikolajevič Skrjabin (1871-1915), který se v 5. symfonii Promhéteus op. 60 pokoušel o syntézu hudby a světelných efektů (tzv. "světelný klavír") a v nedokončené skladbě Mystérium mělo dojít ke konečné syntéze všech druhů vjemů - dokonce i vůně. Nebo sochař, malíř a architekt Zdeněk Pešánek (1896-1965), který sestavil barevný klavír s interaktivním naprogramováním kinetické skladby z klávesnice či světelné a zvukové objekty na budovách.

Tyto snahy se v dnešní době přesunuli do oblasti Nových medií, které se právě o propojení a interakci snaží. Pro mě je však nejbližší film.

Už na konzervatoři mě uchvacovala filmová hudba. Měla jsem i možnost hrát ve filmovém orchestru, byla to skvělá zkušenost a jen

¹ <http://cs.wikipedia.org/wiki/Gesamtkunstwerk>

² <http://cs.wikipedia.org/wiki/Synesthesie>

³ <http://slovník-cizích-slov.abz.cz/web.php/slovo/synestezie-synesthesie>

prohloubila můj zájem o film. Zdá se mi jako geniální sdělovací prostředek s perfektními předpoklady stát se všeuměleckým dílem (Gesamtkunstwerk) a až na pár výjimek jím opravdu je. Spojuje se v něm divadelní umění, hudební umění, taneční, poetické, ve spojení s moderní technikou jakou jsou kamery, osvětlení, 3 a více D atd., je schopný zapůsobit na téměř všechny smysly a tím předat více, než jak to bylo kdy možné. Kamera může pracovat s více úhly pohledu, což je velký rozdíl mezi divadlem, kde divák sedí na místě, a filmem, který umožňuje divákovi nahlédnout i tam, kde by to v realitě nebylo možné a tím stírá skutečnost hmoty a umožňuje pohlédnout hlouběji. Spojením všech prvků a zapojením všech smyslů se dílo dotýká a proniká do duší diváků, díky nimž mohou dosáhnout očisty uměním. Prožije-li divák emoce díky mimésis (nápodoba skutečnosti) a dojde-li ke katarzi (očistění), duše člověka se povznese a přiblíží se podstatě.

A to je asi i důvod proč jsem se přihlásila na multimédia. Chci se naučit spojovat umění dohromady, naučit se pomocí více medií předávat a odkazovat na něco, co není vidět na první pohled a za čím člověk musí jít celý život. Chci hledat podstatu a věřím, že vším co vytvořím, jsem zase o krok blíže poznání.

2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Orientace mé bakalářské práce zcela přirozeně vyplynula z mých zájmů a po vypsání témat byl výběr zcela jasnou volbou – Video.

Toto téma je velice široké a dalo mně možnost svobodné volby jakéhokoli díla, dlouho jsem ale přemýšlela, o čem moje video nakonec bude. Zjistila jsem, že čím větší možnost volby člověk dostane, tím hůře se mu nakonec rozhoduje ve srovnání s tím, jak by to bylo v případě jasně zadaného úkolu.

Rozhodla jsem se spojit dvě, pro mě velmi oblíbené oblasti mého studia – hudbu a obraz. Jako nejlepší cesta k tomu tento můj záměr realizovat se mně jevil vytvořit hudební videoklip. Oslovila jsem tedy několik přátel muzikantů a poprosila je o spolupráci. Domluvili jsme se, že přes léto zkusí nějaké to hudební dílo napsat a na začátku podzimu už budeme moci společnými silami začít s prací.

Ale pak jsem měla ještě jeden nápad. Letní prázdniny jsme se s přítelem rozhodli strávit na cestách po Irsku a v souvislosti s tím jsem začala uvažovat o tom, že bych se mohla pokusit o našem pobytu natočit krátký dokumentární film. Nakonec jsem si před odjezdem koupila fotoaparát s možností natáčení videa a půjčila rekordér. Byla jsem tehdy definitivně rozhodnutá pro film a natáčení hudebního videoklipu jsem odsunula do zálohy.

3. CÍL PRÁCE

Cílem práce je vytvořit krátký dokumentární film o našem putování Irskem, kam jsme vyrazili v létě 2012 jakožto dobrovolníci na ekologických farmách. Jako první je třeba sestavit smysluplnou linii a průběh děje, vhodně zakomponovat zápletky, použít hudbu s irskou tematikou, nebo přímo hudbu, kterou jsme měli možnost na našich cestách slyšet a nahrát. Hudba nesmí diváka rušit a měla by vystihovat to, co chci svým filmem předat.

Snaha je tedy o co nejlepší dosažení harmonie mezi jednotlivými složkami – videem, dramatickou výstavbou (stříhem, komentáři) a hudebním podkladem. Chtěla bych vytvořit dílo, které co nejděleji reprodukuje naše zkušenosti a pocity, které jsme při našich cestách zažívali. To znamená dílo, které bude dostatečným způsobem podchycovat naši věčnou otrávenost irským počasím, neustálou nejistotu střechy nad hlavou a nepředpokladatelný průběh našich cest, který se neřídil dle našich plánů, jak jsme původně doufali, že se bude dít, ale podle toho, kde, kdy a kdo nám při stopování zastavil a kousek nás popovezl. Dále je cílem ve filmu zachytit dost výraznou neorganizovanost hospodaření tamějších farmářů a jejich, ve většině případů negativní a opovrhující přístup k nám, jakožto dobrovolníkům a bezplatné pracovní síle z východu, kterou stačí ubytovat „kdekoli a krmit čímkoli“.

4. PROCES PŘÍPRAVY

O mém záměru natočit dokument o naší cestě do Irska jsem se poradila před odjezdem s vedoucím našeho ateliéru, a protože bych měla strach cestovat do neznáma se školní kamerou, rozhodla jsem se koupit si před odjezdem svoji vlastní. Nakonec jsem si po dlouhém rozhodování zvolila fotoaparát Canon 600D, který má možnost i filmovat a to ve výborném rozlišení. Dále jsem si půjčila rekordér značky Zoom na externí snímání zvuku.

O stavbě filmu jsem přemýšlela ve dvou variantách. První možností bylo natáčet obecný dokument o Irsku jako zemi, lidech a místní atmosféře. Druhá možnost byla natáčení pojmout z hlediska nás, jakožto dobrovolníků a zachytit naši práci na farmách včetně celkového zaznamenání fungování malých rodinných farem. Před odjezdem jsem ještě nebyla úplně rozhodnutá jakou cestou se dát a nechala jsem to nakonec spíše na situaci. Byla jsem ale rozhodnutá nasbírat co možná nejvíce materiálu, na kterém by se dalo dále pracovat.

5. PROCES TVORBY

Naše původní plány se však radikálně změnily hned několik dní po příjezdu a tím i způsob, jakým jsem chtěla natáčet. Chtěla jsem zaznamenávat všední život na farmě, její každodenní provoz, naše povinnosti a její obyvatele a jejich zvyky, to však nepřípadalo v úvahu.

Hned na první „farmě“ nás neuvítal majitel, ale jiní dobrovolníci, kteří nám ukázali co a jak. Natáčení s farmářem bohužel nebylo možné, jak pro jeho neochotu se s námi o čemkoli bavit, tak z časových důvodů. Pracovali jsme tam nakonec jenom dva dny a v době, kdy jsme nepracovali, odjížděl.

Tím se změnily všechny naše plány, jak cestovní, tak natáčecí. Pořád jsem si říkala, že snad natočím něco na dalších dvou farmách, které jsme měli již dlouho předem domluvené, ale každým dnem se vše měnilo. Netušila jsem, co se bude dít, tak jsem se postupně vzdávala jakékoli koncepce. Dospěla jsem k tomu, že budu točit, když budu mít možnost a co mě napadne, i když jsem vůbec neměla představu, co z toho nakonec může vyjít.

Náš návrat byl obestřen různými problémy a můj celkový pocit ze samotného Irsku byl velice negativní. Po našem předčasném odletu do České Republiky a po problémech, co jsme v Irsku museli řešit, ke kterým se připojila i frustrace z nedostatku slunce a extrémně deštivého léta, jsem neměla chuť se materiálem jakkoli zabývat a dávat mu nějakou formu. Neměla jsem chuť se podívat ani na fotky ani na video a vše jsem strčila do „šuplíku“.

A tak došlo na variantu číslo dvě, kterou jsem také před létem zvažovala – natočit videoklip. Pracovat jsem na tom začala s bývalou

spolužačkou - klavíristkou, kytaristkou, zpěvačkou a textařkou v jedné osobě a začaly jsme vymýšlet, v jakém duchu bychom něco stvořily. Pracovaly jsme na tom několik měsíců, ale různé okolnosti stále prodlužovali dokončení textu a samotné nahrání písně. Nakonec jsem se rozhodla, že bude lepší a časově zvládnutelnější, jak pro mě tak pro ni, abych tento nápad raději opustila.

Byla jsem zpátky na nule a s odstupem několika měsíců jsem se konečně odvážila podívat na materiál z Irska. Když jsem k tomu sedla, zjistila jsem, že díky časovému odstupu jsem schopna vidět to, co jsem předtím ani vidět nechtěla. I když jsem věděla od začátku o chybách, kterých jsem se při natáčení dopustila, rozhodla jsem se, že to vezmu jako výzvu a pokusím se s tím poprat a vytvořit dokument o naší cestě, na kterou jsem díky práci se střiháním, začala hledět z úplně jiného úhlu a ocenit i to, čeho jsem si „naživo“ ani nevšimla.

Proces tvoření začal sepsáním synopse a pokusem dát filmu nějakou formu a v hlavě vytvořit smysluplnou dějovou linii. Rozdělila jsem děj na pět částí. Část první - od příjezdu po pobyt na první farmě a následující útěk do neznáma. Část druhá - čtrnáct dní na severní hranici Irska u Holandřana, který se stal naším přítelem, návštěva Budhistického centra a pobyt u umělkyně, kterou stresuje uklízení. Část třetí - výprava do národních parků západu a návštěva rodiny, kde jsme měli strávit posledních čtrnáct dní. Část pátá - pobyt v centrální části Irska u rodiny s dětmi a následně rozhodnutí předčasně z Irska odletět.

Snažila jsem se co nejvíce využít originálního zvuku i komentáře. Bohužel to nešlo celý film a tak mě čekalo vytvořit komentáře dodatečné. Nejprve jsem je chtěla namluvit sama, což se ukázalo jako nemožné, protože můj hlas je strojený a nejsem schopná mluvit pomalu a zřetelně, výsledek byl, že se to nedalo poslouchat. Další varianta byla, nenamluvit

to „seriózně“ ale vtipně, s nadsázkou – z toho vyšla také neposlouchatelná varianta. Další co jsme zkoušeli, bylo namluvit to s mým mužem Martinem, který byl v Irsku se mnou, jako rozhovor a dopadlo to tak, že ještě více bylo slyšet můj monotónní hlas, jen ve větším kontrastu s Martinovým. Aby komentáře vyšly co nejpřirozeněji, pozvali jsme si kamaráda a tomu jsme to z placu vyprávěli a nahrávali při tom na mikrofon. To se také neukázalo jako šťastné. Poslední verzí se tedy stal komentář namluvený pouze Martinem, který dokáže mluvit pomalu, zřetelně a ještě dodal filmu něco navíc díky jeho moravskému přízvuku.

6. TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

Co se týkalo techniky, natáčení nebylo úplně nejjednodušší. Nastalo hned několik nepříjemností. Měla jsem omezenou paměť 16GB - velikost kartu ve fotoaparátu a musela jsem nahrávat na nižší kvalitu snímání, místo maxima 1920 x 1080 pixelů na 1280 x 720 pixelů, aby se mi toho tam vešlo víc, a i pak jsme vyhledávali každou příležitost, jak se dostat na počítač, kde jsme materiál převáděli na externí paměť, protože vlastní notebook jsme brát nemohli.

Dalším problémem bylo dobíjení baterek, měli jsme dvě, dalo se to zařídit, i když občas došly obě a nezbývalo nic jiného, než pár dní počkat na přístup k elektrice.

Co mi ve výbavě hodně chybělo, bylo pouzdro na fotoaparát chránící proti vodě. Měla jsem strach natáčet za deště, abych nepřišla jak o kameru, tak o všechnen materiál. A stejně tak s rekordérem pouze s tím rozdílem, že nebyl můj, ale zapůjčený.

Také jsem se musela naučit pracovat s kamerou na fotoaparátu. Mělo to hned několik nevýhod. Zaprvé, nemohla jsem používat zoom a zadruhé, tento model ještě nemá automatické přeastřování a tak jsem se musela přizpůsobit těmto omezením a podřídit tomu i způsob natáčení.

Následnou editaci jsem prováděla v programech Adobe Premiere CS6, Adobe Photoshop CS6 a Audacity.

7. POPIS DÍLA

Náš příběh začíná na Ruzyňském letišti, odkud jsme na začátku léta 2012 odlétali do Irska se záměrem naučit se něco o rodinném hospodaření na malé farmě. Jak to funguje, co je potřeba dělat, čemu se vyvarovat, jak rozjet obchod atd., jednoduše získat praktické zkušenosti a okoukat vychytávky.

Po přeletu přejíždíme z Dublinu do Galway, z východu na západ Irska, kde žije naše známá z Česka, co tady už deset let bydlí a umožnila nám u sebe přespat, ráno jdeme poznat město a okouknout pobřeží Atlantiku a pozorujeme všudypřítomné hudebníky.

Pobyt na farmách jsme si domluvili přes celosvětovou organizaci sdružující organické farmáře a dobrovolníky WWOOF - World Wide Opportunities on Organic Farms, jak sama sebe organizace definuje: „WWOOF je celosvětovou výměnnou sítí, kde dobrovolníkům, kteří vypomáhají v době potřeby na ekologické farmě je poskytnuto za jejich pomoc ubytování, stravování a praktické zkušenosti. Délka pobytu není nijak limitována, vždy záleží jen na dohodě mezi farmou a dobrovolníkem (WWOOFerem) a řídí se ročním obdobím a momentální potřebou práce na farmě (sena, stavění ohrad, pastva, pletí a podobně).“⁴

Pobyt jsme si domluvili se třemi farmáři. U prvního jsme měli strávit měsíc a u dalších dvou rodin po dvou týdnech. Do nástupu na první farmu nám zbývalo několik dní a tak jsme se rozhodli vyrazit na jih, kam bychom se jinak nedostali, protože všechny farmy byly na severu a my měli směrem na jih doporučenou návštěvu Mohérských útesů.

---

⁴ <http://www.wwoof.cz/o-WWOOFu/>

Autobusem jsme se dovezli až na místo a i přes všechny překážky (zákazy a varování před utržením kusu útesů), jsme si prošli celý pás pobřeží od jihu až na sever, a to až do městečka Doolin, kde jsme v campu přespali. V rámci úspory peněz jsme se rozhodli zkusit štěstí a dále už jen stopovat. Povedlo se a my až do posledního dne, kdy jsme zaplatili za autobus jedoucí až na letiště, nejeli žádným jiným autobusem a už jen stopem. Díky tomu jsme poznali spoustu zajímavých lidí z celého světa a byla to výborná škola angličtiny.

Když jsme dorazili do Westportu, městečka, kde nás měl farmář dle domluvy vyzvednout, dozvěděli jsme se, že nás nakonec nevyzvedne a že musíme jeho farmu nějak najít sami. Po ochutnání irského čaje v místní čajovně jsme se stopem a pěšky vydali hledat domek se skleníkem, přívěsem a s ovceci, jak psal farmář na svém profilu na internetu. Takový však byl každý druhý, ale nakonec jsme se naštěstí na tu správnou farmu díky radám místních dostali. Hned jsme ale zjistili, že ovci nemá ani jednu a pak jsme objevovali postupně další lži, které všude vykládal a psal, nevhodný způsob jeho chování k dobrovolníkům a jeho nesmyslné hospodaření na farmě. To nás přesvědčilo, že nemá cenu tam zůstat déle, jestli se chceme něco naučit, musíme jít jinam. Napsali jsme na několik farem, jestli ještě nemají místo a nechtějí nás na pomoc. Bohužel téměř všichni odepsali, že mají plno. Neodpověděli nám ale z Budhistického centra z hranic se Severním Irskem, a protože jsme nevěděli kam, vyrazili jsme nakonec tímto směrem s nadějí, že se tam pro nás místo najde.

Přišlo první uvědomění toho, že jsme v podstatě na dalších několik týdnů bezdomovci, což by nebylo tak hrozné, kdybychom s tím předem počítali. Bylo to tvrdé zjištění, protože zrovna celý den přšelo a my nemohli najít místo na spaní a věděli jsme, že si nemůžeme dovolit platit

60 euro na osobu za Bed and breakfast, což jsou takové levnější hotýlky. Ptali jsme se několika farmářů, jestli můžeme u nich na zahradě postavit náš malinkatý stan, ale většinou nás vyhodili. Nakonec se nám asi v jedenáct hodin podařilo najít místo hned vedle silnice za zídkou a za prudkého neustávajícího deště postavit stan.

Další den jsme stopovali asi dvě hodiny a nikdo nám nezastavoval, až ve chvíli, kdy jsme to úplně vzdali a zrovna obědvali plechovku hrášku, nám zastavil mladý, nám od pohledu sympatický chlap. Padli jsme si do oka vzájemně, místo do městečka nás nakonec zavezl k sobě domů, aby nám ukázal, jak bydlí. Udělal nám výborné jídlo, a když se dozvěděl, že nemáme zrovna kam jít, nabídl nám, že se můžeme stát jeho wwoofery. S radostí jsme tuto nabídku přijali a pomáhali mu týden s opravami na domku, se stavbou malého srubu nebo s ošetřováním lesní školky, co vysázel na svém pozemku. Zažili jsme s ním týden plný skvělých zážitků z výletů, návštěvy pravého irského pubu a skvělými hudebními večery s jeho přáteli. Musel pak bohužel odjet do Holandska, odkud pocházela jeho rodina a kde předtím žil. Ale domluvil nám svoji známou, která prý také potřebovala pomoci s něčím na zahradě a že by nás tam taky chvíli ráda měla.

Ráno nás tedy náš kamarád Bas zavezl do Budhistického centra, kam jsme měli původně namířeno a shodou náhod tam naše nová šéfová pracovala. V centru jsme jí pomohli s prací v kuchyni i na zahradě. Když nás zavezla k sobě domů, docela jsme koukali. Mezi domky s perfektně upravenými trávníky, dům a zahrada Aishling vyčnívala. Zahrada znamenalo zarostlou louku s porostem bambusu a dvěma keříky rybízu. Spali jsme v zahradním domku, využívaném jako sklad harampádí, tak jsme si ho museli vyklidit a místo oken tam dát alespoň igelit, aby nám tam nepršelo. Místo práce na zahradě, jak jsme

původně pochopili, jsme jenom uklízeli. Především tedy kůlny, půdu i v domě a pak kácely stromy a keře, abychom vysvobodili elektrický drát, který do nich byl zarostlý, nebo spravovali trubku vedoucí vodu do domu, kterou se majitelce povedlo přeseknout při okopávání růží. Aishling byla umělkyně. Vystudovala myslím malířství, ale věnovala se i hudbě a poezii. Její sebevědomí bylo neotřesitelné a jako každý Ir se ráda předváděla, stejně jako její dcera. Každý den nám dělala představení na nějaký hudební nástroj sama nebo i s dcerou. Byla moc hodná, ale stresoval jí jakýkoli úklid. A tak to nechávala nám. Bohužel jsem musela konstatovat, že ani po týdnu nejsem schopná vystrnadit slimáky z koupelny, myšky z kuchyně a mikroorganismy z ledničky.

Ve filmu nechybí ani důležitá událost, která najednou zastínila vše, co kolem nás probíhalo. Z domova nám chodily zprávy o špatném zdravotním stavu Martina dědečka, který během tohoto týdne zemřel. Uvažovali jsme o návratu na pohřeb, ale bohužel už bychom to nestihli.

Jeli jsme si na pár dní odpočinout do Galway za známou a chtěli jsme více poznat Galway. Počasí se vydařilo a my celý den strávili pozorováním zdejších lidí, muzikantů a všech dalších umělců. Vítr nás poté zavál zase na sever a my se rozhodli projít západní pobřeží, jeho národní parky a současně poznat rodinu, u které jsme měli dohodnuté poslední dva týdny našeho pobytu. Bohužel od moře přišla studená fronta s vytrvalými srážkami a my se octli v pasti, zavření ve stanu na několik dní. Bez šance stan vysušit a s obchodem vzdáleným asi 5 mil., kam Martin běhal pro irský toustový chleba, kterého jsme se přejedli už druhý týden a pro cider – jablečný alkoholický nápoj. Ten byl levný a dobrý a díky němu se nám naše situace zdála vtipnější a my z toho nezešíleli. Po třech dnech strávených na 2m², se nám konečně podařilo přemístit jinam a dokonce pochyťat pár paprsků slunce. Přesto jsme na

deseti kilometrech, co vedli ke známému zámečku Kylemore Abbey, asi pětkrát sundali a nandali pláštěnky. Od tam nás stopem vzala zvláštní rodinka v dodávce bez oken, se sedmi dětmi (od cca 1 do 14 let), asi třicetiletý otec a padesátiletá matka, ti nám nabídli, že nás vezmou někam, kde je krásné kempování zadarmo, ale jak jsme později zjistili, bylo placené. Byli jsme rádi, že nás bez problémů vysadili a naše obavy o způsobu života této rodiny se nám potvrdili, když jsme o chvíli později viděli jejich dceru hrát na akordeon a žebrat o peníze před supermarketem, kde jí zpozvzdálí hlídal mladší bratr.

Dostali jsme se až k naší budoucí poslední plánované hostitelské farmě. Nestačili jsme se divit, kolik mají dobrovolníků na pár záhonků se dvěma skleníky. Přespali jsme u nich a ráno vyrazili do kopců, bohužel jsme museli čekat až do 11 hodin, než domácí vstali. Protože nebylo možné v podmáčené půdě postavit stan a kopce také nebylo vidět, vzdali jsme několikadenní přechod a raději se vrátili a vydali se směrem k další farmě.

Druhá domluvená farma se naházela ve středním Irsku. Název „The Bushes“ napovídal její ukrytí mezi keři. Byl to pěkný dřevěný domeček s houpací sítí ve vzdušném otevřeném prostoru obývacího pokoje, který prozrazoval, že jeho majitelé strávili několik let v Brazílii a načichli jejich způsobům. Na nás čekal téměř nový zahradní domek, jako přístřeší a práce nás ohromně bavila. Konečně jsme mohli být od rána do večera na zahradě a ve skleníku, měli i krávu a ovci, ale ty jsme viděli, jen když jsme dojeli, pásly se samy mimo zahradu. Společnost nám při práci dělaly slepice a fenka nějakého voříška. Vše se zdálo krásné, s rodinou jsme vycházeli výborně. Dvouletá dvojčata nás měla moc ráda a ráda nás měla i jejich maminka, horší to bylo se 14 letým synem a 17 letou dcerou, ti nás brali spíš jako sluhy z východních chudých zemí. Farmář

se také tvářil, že je s naší prací spokojen. V neděli jsme si mohli i půjčit kola a jet na výlet.

Události posledního měsíce Martina i mě a hlavně náš vztah velice důkladně prozkoušely a Martin se rozhodl požádat mě o ruku a já ani chvíli neváhala. Začali jsme přemýšlet o svatbě a hleděli si své práce a ani jsme si nevšimli změn v chování Paddyho (farmáře). Jednoho rána si Martina odchytil a řekl mu, že by už pro něj bylo lepší, kdybychom tam nebyli. Tak jsme se trochu v šoku sbalili a odešli. Aoife (jeho žena) s dětmi raději odjela, došlo mezi ní a manželem pravděpodobně k prudší výměně názorů a nejspíš výčitky podnítily Paddyho k tomu, že se nám ještě při odchodu snažil vnutit peníze. Nic jsme ale nechtěli. Už nám v hlavě strašily myšlenky, co budeme dělat dál.

Dostali jsme se do nejbližšího města a pokusili se dostat na internet, bohužel než jsme se stihli někam kouknout, knihovnu zavřeli a otevírali až za dva dny. Zkusili jsme štěstí v hotelu, ale i když jsme zaplatili 8 euro, nenačetly se nám ani stránky aerolinií. K večeru jsme to vzdali a vydali se hledat místo na spaní. Po dlouhém pochodu a hledání jsme našli parkoviště zarostlé ostružinami a zaparkovanou cisternou. Postavili jsme si vedle ní stan a skoro týden jsme tam bydleli. Věci jsme si tam nechávali, i když jsme si chodili pro jídlo do městečka. To se musí Irům nechat, že vůbec nekradou, alespoň my jsme se s tím nesetkali. Nevěděli jsme, co dál dělat a tak jsme čekali, zda se ozve někdo z farem, komu jsme stihli poslat email s naším telefonním číslem, bohužel se nikdo neozýval a popravdě, už jsme ani nechtěli. Byli jsme psychicky hodně vyčerpaní z neustálé nejistoty a podepsaly se na nás i dlouhotrvající deště, které našťěstí v posledních dnech trochu polevily, ale blížili se další.

Zachránil nás nakonec náš přítel na telefonu. Strávili jsme dlouhé hodiny čekáním na informace, kam vlastně poletíme, zda do Polska, Rakouska nebo úplně jinam. Bylo nám to už úplně jedno. Hlavně vypadnout z tohoto ostrova pryč, nějak už se na pevnině domů stopem dostaneme. Napětí stoupalo, když nám docházely baterie v mobilech. Naštěstí se vše podařilo a my po noci strávené na letišti, konečně nastoupili do letadla a vzlétli směrem k vytoužené vlasti.

8. PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Jako hlavní přínos bych označila svůj osobitý přístup k natáčení dokumentu, jakožto k uměleckému žánru. Z mé práce by měla být patrná spontánnost děje a lehké nadnesení a zlehčení našich trápení a problémů hovorovou mluvou. Snad se mně povedlo předat věcný obsah z cest, jako to bývá v dokumentu, ale zároveň se pokusit o podání dokumentu v méně formální podobě.

9. SILNÉ STRÁNKY

Vzhledem ke skutečnosti, že jsem se svoji práci po celou dobu snažila udělat co možná nejlépe a nejsvědomitěji a natočený materiál nakonec také nebyl nejhorší, tak doufám, že silných stránek bude mít moje práce co možná nejvíce a slabých stránek naopak nejméně. Silnou stránku své práce vidím například ve filmovém materiálu, který i přes absenci stativu vyšel kvalitou obrazu nad moje očekávání. Další silná stránka by mohla být ve zvoleném hudebním podkladu, který je mnohdy originálně nahraný přímo na místě a pokaždé se snaží vystihnout momentální situaci. Melodie irských rytmů jsou velice podmanivé a mohly by pomoci divákově představivosti a prožitku.

10. SLABÉ STRÁNKY

Jako slabá stránka by se dala označit moje nedostatečná vybavenost technikou. Jsem si vědoma skutečnosti, že mně spousta atraktivních a mnohdy i důležitých momentů našich dobrodružství uniklo kvůli absenci vodotěsného obalu na fotoaparát, který by mně umožnil natáčet i za vytrvalých a prudkých dešťů a byla bych schopná beze strachu tyto klíčové momenty natočit a film o ně obohatit. Jinak co se týče slabých stránek a chyb v mé práci, tak mojí snahou bylo, udělat jich co nejméně. Pracovala jsem tak, jak nejlépe to umím a co jsem dokázala zlepšit, jsem zlepšila.

10. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

Internetové zdroje:

1. Dostupné z: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Gesamtkunstwerk> 12. 4. 2013
2. Dostupné z: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Synesthesie> 12. 4. 2013
3. Dostupné z: <http://slovník-cizich-slov.abz.cz/web.php/slovo/synestezie-synesthesie> 13. 3. 2013
4. Dostupné z: <http://www.woof.cz/o-WWOOFu/> 16. 3. 2013

12. RESUMÉ

The purpose of my bachelor work was to create documentary film about our holidays we (me and my boyfriend) spend in Ireland where we were helping with farming on organic farms. We were working for no fee, only for food and accommodation. The reason of our decision to spend our holidays like that was our ambition to learn ecological farming.

My film tells the story about our plans their fall, our desperation, tiredness and uncertainty that started to go along us every day. But it is about unforgettable experiences which will be in our memories for all of our lives.

It documents our entire trip which was full of surprises and adventure, meeting a lot of interesting people from all of the world and our experiences with Irish farmers.

My effort was to express our giant disappointment because of Irish farms which were not functional, unreasonable farm management and their bad dealing with us like a volunteer. Ireland is the land of rain and the summer 2012 was extremely wet and it was marring our stay in Ireland. It was not possible to dry our clothes and we had no accommodation very often. It was very big psychological stress for us and it was examination of our minds and relationship. After this examination we decided to get married.

For shooting I used the camera Canon 600D and recorder Zoom and edition of recorded material was made in programs Adobe Premiere Pro CS6, Adobe Photoshop CS5 and Audacity.

13 SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1⁵

Greenway farm

Příloha 2

Buddhistické centrum

Příloha 3

Dům Aisling

Příloha 4

„první farma“

Příloha 5

„druhá farma“

Příloha 6

Ateliér Holandžana

Příloha 7⁶

Mapa Irska z roku 1956

Příloha 8

Cliffs of Moher – Moherské útesy

Příloha 9

Stopování

Příloha 10

Plán před odjezdem

Příloha 11

Galway přístav

Příloha 12

Práce u Holandžana

Příloha 13

Galway, Tim Scanlan

Příloha 14

Galway, Oscar Wilde

---

⁵ Přílohy – 1-6,8-14 – foto vlastní

⁶ <http://www.probertencyclopaedia.com/photolib/maps/Map%20of%20Ireland%201956%202> 22. 4. 2013

Příloha 15⁷

Galway, Shop street

Příloha 16

Galway, pláž

Příloha 17

Přístav

Příloha 18

Budhistické centrum

Příloha 19

Buddha socha

Příloha 20

Zahradní domek

Příloha 21

Drát zarostlý ve stromech

Příloha 22

Aisling umělkyně

Příloha 23

Zoufalství ve stanu

Příloha 24

Stan

Příloha 25

Večeře v Greenway farm

Příloha 26⁸

Profil farmy z WWOOF.ie

Příloha 27

Odpočinek

Příloha 28

Naphin Bag Range

Příloha 29⁹

Profil farmy z WWOOF.ie 2

---

⁷ Přílohy – 15 – 25, 27,28 – foto vlastní

⁸ <http://www.woof.ie/> 17. 4. 2013

⁹ <http://www.woof.ie/> 17. 4. 2013

Příloha 30¹⁰

Práce na zahradním domku

Příloha 31

Traktor v The Bushes

Příloha 32

Střední Irsko

Příloha 33

Martin a dvojče

Příloha 34

Úkryt pod cisternou

Příloha 35¹¹

Logo WWOOF

Příloha 36

Stanování u cisterny

Příloha 37

Obloha

Příloha 38

Letiště

---

¹⁰ Přílohy – 30-34, 36-38 – foto vlastní

¹¹ <http://www.tumblr.com/tagged/wwoof> 17. 4. 2013

Příloha č. 1 – Greenway farm²

Příloha 2 – Buddhistické centrum²

Příloha 3 – Dům Aisling²

Příloha 7 – Mapa Irska z roku 1956¹

Příloha 4 – „první farma“²

Příloha 5 – „druhá farma“²

Příloha 6 – Ateliér Holandana²

¹ <http://www.probertencyclopaedia.com/photolib/maps/Map%20of%20Ireland%201956%2022.4.2013>

² Přílohy -1,2,3,4,5,6 – foto vlastní

Příloha 8 – Cliffs of Moher¹

PROGRAM IRSKO 2012

11. 7. – odlet Praha – Dublin cca v 15 hod.

autobusem Dublin – Galway

15. 7. – 12. 8. – Farma Patricka Grimese

jméno: Patrick Grimes

adresa: Carramore, Liscarney, Westport, County Mayo

tel.: 086 3818 154

email: westportpat@hotmail.com

nalezení na Google Earth: Carramore, Irsko

12. 8. – 26. 8. – The Bushes

jméno: Paddy Daly and Aoife Tynan

adresa: The Bushes, Feevaghmore, Dysart, County Roscommon

nejbližší město: Athlone

email: paddyaoife@yahoo.com

nalezení na Google Earth: Dysart, Irsko

26. 8. – 9. 9. – Greenway farm

jméno: Colin and Alison McMullen

adresa: Derrada, Newport, County Mayo

nejbližší město: Westport, Castlebar

tel.: 098 42711, 086 8354 732

email: colimmcmullen@eircom.net

13. 9. 2012

odlet Dublin – Praha cca v 10.30 hod., přilet cca v 14.15

Příloha 10 – Plán před odjezdem¹

Příloha 9 – Stopování¹

Příloha 12 – práce u Holanďana¹

Příloha 11 - Galway přístav¹

¹Přílohy – 8,9,10,11,12 – foto vlastní

Příloha 13 – Galway, Tim Scanlan¹

Příloha 14 – Galway, Oscar Wilde¹

Příloha 15 – Galway, Shop street¹

Příloha 16 – Galway pláž¹

Příloha 17 – Přístav¹

¹ Přílohy – 13,14,15,16,17 – foto vlastní

Příloha 18 – Buddhistické centrum¹

Příloha 19 – Buddha socha¹

Příloha 21 – Drát zarostlý ve stromech¹

Příloha 20 – Zahradní domek¹

Příloha 22 – Aisling umělkyně¹

¹ Přílohy – 18,19,20,21,22 – foto vlastní

Příloha 23 – Zoufalství ve stanu¹

Příloha 24 – Stan¹

Greenway Farm

About Greenway Farm

Organic vegetable & fruit farm, with poultry. We have 2 polytunnels and about 30 raised beds and hens, ducks & geese. Field crops & more fruit trees are being added this year. We have studied Forest Food Farming (a branch of Permaculture) and hope to start on this aspect in 2013.

We welcome wwoofers with knowledge of horticulture and/or practical experience of manual work, working with hand tools, carpentry, etc. Beginners welcome too, but we ask you to demonstrate a genuine interest in horticulture, etc. Minimum stay of 1 month preferred.

Alison is into making jams & chutney (her pumpkin jam is to die for!).

Please note, we don't take wwoofers from November to February (too dark, cold & wet, etc.)

I have changed the "Food menu" option in our profile to "Vegetarian". In practice, this means that we don't provide red meat or poultry meat but will provide some fish, but mostly we will provide protein from vegetable sources & eggs.

Type of site: Smallholding

Organic status: Organic - not certified

Accommodation: Room in house

Food: Vegetarian

Smoking: Only outside

Dates WWOOFers required: March to October.

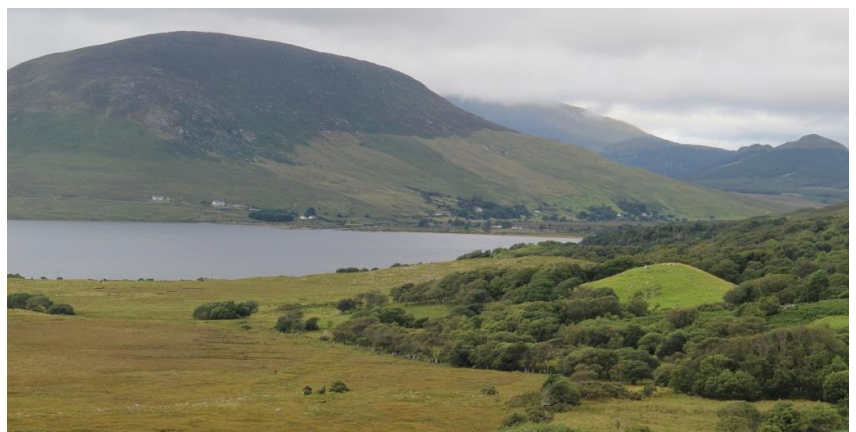

Příloha 25 – Večeře v Greenway farm¹

Příloha 26 – Profil farmy z WWOOF.ie²

Příloha 27 – Odpočinek¹

Příloha 28 – Nephin Bag Range¹

¹Přílohy – 23,24,25,27,28 – foto vlastní

²<http://www.wwoof.ie/> 17. 4. 2013

The Bushes

About The Bushes

Hi there from The Bushes, We live in a beautiful rural setting located in the centre of Ireland. Our wooden home is set in a

Hi there from The Bushes, We live in a beautiful rural setting located in the centre of Ireland. Our wooden home is set in a native woodland and we are surrounded by nature's most beautiful and precious, from trees, birds, wild flowers and many other hidden jewels. We are a family of 6, Aoife and myself and our 4 children (15, 12 and twins who are 2), we have a small farm c12 acres and grow food organically for our table; we are not a commercial operation. We endeavour to live simply and tread gently on our earth. We have a cow, hens, a lamb and a dog. We grow a variety of vegetables and have a large polytunnel which we use for fruit and early spring veg. Paddy teaches part-time "Backyard Gardening – Growing, Cooking and Eating" and is often asked to speak to gardening and community groups. Aoife has a nursing background and loves music and cooking. We have a lot to offer you, our knowledge and passion around growing, cooking and eating food, our love of nature, music, sport & culture; our beautiful unique setting, the bird song and our family and network of friends.

Type of site: Smallholding

Organic status: Organic - not certified

Accommodation: Room in separate building

Food: All

Příloha 30 – Práce na zahradním domku¹

Příloha 29 - Profil farmy z WWOOF.ie 2²

Příloha 32 – Střední Irsko¹

Příloha 31 - Traktor v The Bushes¹

Příloha 33 – Martin a dvojče¹

¹Přílohy – 29,30,31,32,33 – foto vlastní

²<http://www.woof.ie/> 17. 4. 2013

WWOOF Ireland

Příloha 34 – Úkryt pod cisternou²

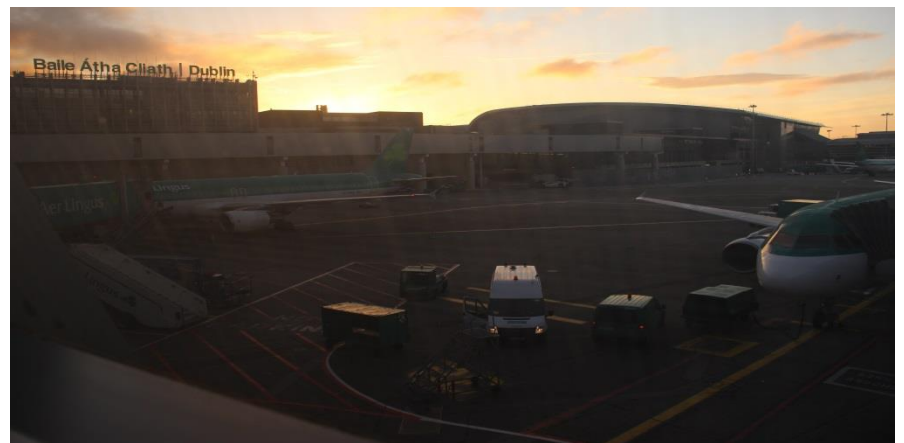
Příloha 35 – Logo WWOOF²

Příloha 36 – Stanování u cisterny¹

Příloha 38 – Letiště¹

Příloha 37 – Obloha¹

¹Přílohy – 34,36,37,38 – foto vlastní

²<http://www.tumblr.com/tagged/wwoof> 17. 4. 2013